

Öğretmen Olmak

– kmlakyrk · 04 Temmuz 2016

Eğitim ve Öğretimin birinci materyali, yani olmazsa olmazı öğretmen.

Şöyle ki, biz ne kadar eğitim ve öğretim desek de eğitim bizim toplumumuz için ne yazık ki ikinci planda kalıyor. Öğretim ise baş kahraman, ana malzememiz. Bu yüzdendir ya öğretmen denilmesi. kelime anlamı (bir bilim dalını, bir sanatı ya da teknik bilgileri öğretmeyi meslek edinmiş, okulda öğrencilere ders veren kimse.) da bunu destekler nitelikte.

Peki ya eğitim..? Toplumumuzun en eksik olduğu bir hususu ikinci bir planda tutmak doğru mu..?

Bizim toplumumuz kendisinde ki eğitim eksikliğini görmüyor, bilgiye aç bir şekilde öğrenim diyoruz. Toplumumuzu anlarım lakin birçok aşamadan geçmiş, eline mesleğini almış ve toplumu yönlendirecek olan öğretmenlerimiz ne yapıyor. Onlarda aynı zihniyet.

"Ben dersimi anlatırım çıkarım arkadaş, anlattım mı... anlattım"

Sorumluluğu üzerinden atmanın bu kadar kolay olduğunu düşünerek Öğretmen edasıyla toplumdaki statüsünü korumaya çalışıyor, yıllardır bu mesleği hangi amaçlar uğruna kullanması gerektiğini anlamadan, anlayamadan okumuş (hakkıyla yapanları tenzih ediyorum) toplumda geziyor.

İnsan sormadan da edemiyor. Ya Öğretim ? Bunun eksikliği yok mu ?

Tabi ki var. Hatta çok fazla. Lakin bu teknolojik çağda, her şeyin pratiği bulunmuş bir zamanda bu nimetleri layıkıyla kullanmayan öğretmenlerimiz okula konfeksiyon işçisi gibi zamanını doldurmak, molalarda bir bardak çay içmek için kullanıyor.

Bu neslin gençleri zamanının büyük kısmını, elinde telefon, tablet, karşısında bilgisayar, televizyon ile harcıyor. İnanılmaz derece de bir bağıllık var. Koparılamıyor... Şimdi sende bu aileden soyutlanmış, arkadaştan soyutlanmış, hatta hatta hayattan soyutlanmış öğrenciye öğretim vereceksin, eğitimden mahrum edeceksin.

Şunu iyi bilmek gerekir ki, bu zamanın gençleri zaten bilgili, elinin altındaki teknoloji sayesinde gün geçmeye dursun çok ufakta olsa bilgileri topluyor farkında olmadan. Hatta çoğu zaman farkına varmıyor öğrenmiş olduğunun. Bunlar temel bilgiler olmasa da, bir bilgi birikimi oluyor ufaktan ufaktan. İşte benim güzel muallim sahibi öğretmenlerimin burada devreye girmesi gerekiyor.

Eskiden, teknolojinin bu kadar yaygın olmadığı zamanlarda, çocuklarının elinin altında kitap, defter gibi

materyaller ve çocukları öğretmenine; "eti sizin kemiği benim" diyerek yollayan aileler vardı. Meşguliyetini bunlarla gideren gençler ister istemez temel konular hakkında bilgi sahibi oluyorlar.

Şimdilerde ise gençlerimizde telefon, tablet gibi materyaller ve çocukları öğretmenine; "aman bir şey olmasın yavruma, şayet olursa hesabını sorarım" diyerek yollayan aileler var. İşte bizim burada öğretmene nasıl emanet edildiğine değil, hemen çocukların elinin altında olan materyallerden yola çıkmamız lazım. Öğretimi onların elinin altına vereceğiz.

Gençler elinin altına vereceğimiz temel bilgilerle ufak ufak öğrene dursunlar, biz yüzlerine eğitim vereceğiz. Artık zaman kısa, eğitimden mahrum kalan bir genci öğretimle adam edemez kimse. Toplumunu yönlendirecek olan öğretmenlerin en ufak yanlışlarını gözetleyip bundan malzeme çıkarmaya çalışan gençlerimize örnek davranışlar sergileyip, gençleri kazanmak yerine, öğretmenliği bir iş gibi görüp onları kaybetmeyi göze almamalı.

Öğretim araç, eğitim ise amaç olmalı.

Öğretmenlik altı saat değil, gün içerisinde ayakta kaldığınız bütün zaman dilimini kapsar. Yeter ki amacınız gençleri kazanmak olsun.

Kemal Akyürek

<http://birokursever.blogspot.com.tr/2016/07/ogretmen-olmak.html>